

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

Modlitwa do Chrystusa, zwracanie się do Niego i składanie Mu czci, to ważne elementy we wierze chrześcijan. One były też istotne w wierzeniach Świadków Jehowy, ale tylko do połowy lat 50. XX wieku. Dziś zwalczają oni zawierzenie Jezusowi charakteryzujące się modlitwą, też do Niego, a nie tylko do Boga Ojca. Tekst nasz omawia w związku z tym jeden z kluczowych fragmentów Biblii, to znaczy J 14:14.

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

Fragment tytułowy, który poniżej cytujemy w całości, jest dla Świadków Jehowy bardzo kontrowersyjny.

Po prostu Towarzystwo Strażnica nie chce słyszeć o tym, że można zwracać się wprost do Jezusa, jak podano w tym wersecie, choć modlili się i zwracali do Niego Apostołowie, uczniowie i Kościół.

Szczepan: „Tak kamienowali Szczepana, który modlił się: «Panie Jezu, przyjmij ducha mego!» A gdy osunął się na kolana, zawołał głośno: «Panie, nie poczytaj im tego grzechu!» Po tych słowach skonał” (Dz 7:59-60, *Biblia Tysiąclecia*).

Jan: „Przyjdź, Panie Jezu!” (Ap 22:20, *Biblia Tysiąclecia*).

Tomasz: „Pan mój i Bóg mój” (J 20:28, *Biblia Tysiąclecia*).

Paweł: „Maranatha [Przyjdź, Panie nasz!]” (1Kor 16:22, *Biblia Tysiąclecia*).

Kościół: „A Duch i Oblubienica mówią: ‘Przyjdź!’ A kto słyszy, niech powie ‘Przyjdź!’” (Ap 22:17, *Biblia Tysiąclecia*).

Oto treść omawianego fragmentu:

„O cokolwiek prosić mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię” (J 14:14, *Biblia Tysiąclecia*).

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

Natomiast Biblia Świadków Jehowy tak oto przekazuje ten fragment:

„Jeżeli poprosicie o coś w imię moje, ja to uczynię” (J 14:14, *Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata* 1997).

Nasz artykuł składa się z następujących rozdziałów:

Modlitwa do Jezusa praktykowana w Towarzystwie Strażnica

Era Nowego Testamentu, tak zwanego Diaglotta

Era Nowego Testamentu spirytysty J. Grebera

Angielskie Chrześcijańskie Pisma Greckie w Przekładzie Nowego Świata

Era przekładów międzywierszowych Towarzystwa Strażnica

Angielski przekład Biblii z referencjami Towarzystwa Strażnica

Angielski przekład Biblii Study Edition Towarzystwa Strażnica

Zakaz zwracania się do Jezusa

Najważniejsze polskie przekłady Biblii zawierające frazę „prosić mnie będziecie”

Modlitwa do Jezusa praktykowana w Towarzystwie Strażnica

Pomimo, że nigdy Towarzystwo Strażnica nie miało w swych publikacjach słów „o cokolwiek prosić mnie będziecie”(J 14:14), to jednak praktykowało zwracanie się do Jezusa i oddawało Mu cześć. Tak było do połowy lat 50. XX wieku, a nawet do roku 1957. Oto najważniejsze fragmenty z tym związane:

„(...) aby świat dowiedział się i poznał, że należymy do Jezusa i oby każdego z nas modlitwa była: »Panie Jezu! bądź dla mnie miłością i żywą rzeczywistością! Bardziej widzialnym dla oczu wiary...«.” (*Niebiańska manna czyli rozmyślenia duchowe na każdy dzień w roku dla domowników wiary* 1905, tekst na 1 czerwca).

„Słuszną jest rzeczą przypisywać Chrystusowi Jezusowi imię Pana i Boga, jak to czynił pierwotny kościół i św. Szczepan modłać się do Niego – Dzieje 7:59” (*Strażnica* 15.04 1922 s. 125).

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

„Czy byłoby rzeczą niewłaściwą modlić się do Jezusa? Dla Chrześcijanina nie byłoby rzeczą niewłaściwą, ponieważ Jehowa Bóg zlecił Jezusowi wszelką moc w niebie i na ziemi” (*Strażnica* 01.02 1926 s. 39).

„Bóg nie odwołał tych błogosławieństw, ale wyznaczył słuszny czas na ustanowienie swego Królestwa pod władzą Chrystusa, na usprawiedliwienie swego imienia i błogosławienie wszystkim, którzy jego i jego Słowo czczą i wystawiają” (*Życie i zdrowie* 1932 s. 47).

„Ponadto Bóg rozkazał, aby tylko do niego i Jezusa składane były modlitwy, a więcej do nikogo. (...) Czy ludzie w jakikolwiek sposób pouczeni są przez Jezusa lub Jehowę, aby się modlili do stworzeń? Czy mają pozostawić imię Jezusa i modlić się w imieniu któregośkolwiek stworzenia? Z pewnością nie; Jezus pouczył jak następuje: »O cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby był uwielbiony Ojciec w Synu. Jeśli o co będziecie prosić w imieniu moim, ja uczynię.« (Jana 14:13, 14)” (*Strażnica* 15.02 1939 s. 56 [ang. 15.12 1938 s. 376]).

„Głośno wołają oni i napierają na wodzów sprawiedliwości, bezustannie modląc się do Jehowy Boga i do Jezusa Chrystusa, Jego Króla, aby wnet zniszczył całą organizację diabelską” (*Strażnica* Nr 3, 1950 s. 4-5 [ang. 01.10 1949 s. 293]).

„(...) lecz widzimy ją [Marię] raczej z innymi wiernymi niewiastami, apostołami i ze swoimi synami w pewnej sali, uwielbiająca [w tekście ang. *worshiping*] Boga i Jego Syna Jezusa Chrystusa” (*Strażnica* Nr 6, 1951 s. 16 [ang. 15.08 1950 s. 267]).

„Chrystus ma być wielbiony jako chwalebny duch, który zwyciężył śmierć na palu tortur” („*Upewnijcie się o wszystkich rzeczach*” ok. 1957 [ang. 1953, 1957] cz. II, s. 114).

Widzimy, że Towarzystwo Strażnica od czasów prezesa C. T. Russella (zm. 1916), aż do roku 1957 pozwalało modlić się do Jezusa i brak słów „prosić mnie” (J 14:14) nie przeszkadzało mu w tym.

Era Nowego Testamentu, tak zwanego *Diaglotta*

W roku 1864 B. Wilson, lider *Church of God General Conference*, zwalczającego Bóstwo Chrystusa, wydał swój Nowy Testament międzywierszowy, grecko-angielski, pt. *The Emphatic Diaglott* (1864).

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

W publikacji Towarzystwa Strażnica podano, że był on „christadelfianem”:

„Po raz pierwszy w czterdzieści dwa lata po swym prawnym zarejestrowaniu drukowało ono na swych prasach grecko-angielski Nowy Testament zwany *The Empatic Diaglott*, który został wykonany przez *Christadelfiana* dwadzieścia lat przed zarejestrowaniem Towarzystwa” (*Strażnica* Nr 1, 1963 s. 9).

Od roku 1902, aż do co najmniej roku 1942, organizacja Świadków Jehowy wydawała i rozprowadzała ten Nowy Testament:

„W roku 1902 Towarzystwo Strażnica nabyło wyłączne prawo do wydawania i dystrybucji przekładu *The Emphatic Diaglott*. Tę wersję Chrześcijańskich Pism Greckich opracował Benjamin Wilson, tłumacz Biblii urodzony w Anglii, a zamieszkały w miejscowości Geneva w stanie Illinois. Dzieło swe ukończył w roku 1864. Zamieścił w nim tekst grecki J. J. Griesbacha oraz międzywierszowy dosłowny przekład na język angielski, a w prawej szpalcie własne tłumaczenie; wyróżnił w nim wyrazy, na które należy położyć większy nacisk. (...) Pierwszym przekładem, który wyszedł spod własnych pras Towarzystwa w nowojorskim Brooklynie, był *The Emphatic Diaglott*. Stało się to w grudniu 1926 roku” („*Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne*” 1998 s. 323).

„*The Emphatic Diaglott*, Benjamin Wilson, 1864, przedruk 1942” (*Prowadzenie rozmów na podstawie Pism* 2001 s. 6).

Choć ten Nowy Testament nie zawierał w tekście głównym interesujących nas słów, to jednak w przypisie przytoczył on je z terminem *me* (mnie), na podstawie Kodeksu Watykańskiego:

14. ask me anything in my name... (John 14:14, *The Emphatic Diaglott*).

Widzimy zatem, że choć Towarzystwo Strażnica nie uznawało w pełni tego fragmentu, to jednak znało go, ale nie komentowało. Nie przeszkadzało to mu również w czczeniu Jezusa, aż do połowy lat 50. XX wieku.

Era Nowego Testamentu spirytysty J. Grebera

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

W roku 1937 spirytysta J. Greber wydał swój Nowy Testament. Towarzystwo Strażnica znalazło ten tekst i jego autora. Specjaliści twierdzą, że podczas tworzenia przed rokiem 1950 Nowego Testamentu przez Świadków Jehowy uwzględniono ten przekład i jego frazy, choć organizacja ta pisała krytycznie o Greberze i jego spirytystycznym tekście:

„Niejaki Johannes Greber pisze we wstępie do swego przekładu Nowego Testamentu, wydanego w roku 1937: »Byłem księdzem katolickim i do czterdziestego ósmego roku życia w ogóle nie wierzyłem w możliwość kontaktu ze światem duchów Bożych. Potem jednak nastął dzień, kiedy niechcący zrobiłem pierwszy krok w kierunku takich kontaktów. Przeżyłem rzeczy, które aż do największych głębi wstrząsnęły moim jestestwem. (...) Przeżycia swe opisałem w książce, która ukazała się w języku niemieckim i angielskim, a nosi tytuł: ‚Komunikowanie się ze światem duchów, jego prawa i cele.’« (Strona 17, § 1, 2) Stosownie do swego katolickiego pochodzenia Greber dał na okładce swego przekładu wytłoczyć złoty krzyż. W przedmowie do ostatnio wspomnianej książki były ksiądz Greber powiada: »Biblia jest najwybitniejszą książką spirytystyczną.« Kierując się takim wrażeniem Greber stara się swemu przekładowi Nowego Testamentu nadać nutę jak najbardziej spirytystyczną.” (*Strażnica* Nr 8, 1961 s. 3).

Dopiero w roku 1983 Towarzystwo Strażnica odcięło się od przytaczania tego spirytysty i jego przekładu:

„Wersję tę przytaczano od czasu do czasu na poparcie sposobu, w jaki »New World Translation« (Przekład Nowego Świata) oraz inne miarodajne tłumaczenia Biblii oddają tekst Ewangelii według Mateusza 27:52,53 oraz według Jana 1:1. Niemniej jednak w roku 1980 ukazała się w przedmowie do »Nowego Testamentu« Johanna Grebera wzmianka o istotnym znaczeniu, z której wynika, że tłumacz ten w poszukiwaniu sposobów wyjaśnienia trudniejszych fragmentów zdał się na »Boski świat duchów«. Powiedziano tam: »Jego żona, będąca medium Boskiego świata duchów, często pośredniczyła w przekazywaniu księdzu Greberowi trafnych odpowiedzi pochodzących od posłańców Bożych«. Uznano za niestosowne, by »Strażnica« korzystała z przekładu, który ma tak ściśle powiązania ze spirytyzmem (Powt. Pr. 18:10-12). Podstawy naukowe, na jakich opiera się sposób oddania powyższych wersetów w »New World Translation«, są dostatecznie mocne i dlatego nie ma potrzeby, by powoływać się w tej sprawie na tłumaczenie Grebera” (*Strażnica* Rok CIV [1983] Nr 22 s. 24).

Jak oddał tekst J 14:14 J. Greber w swoim Nowym Testamencie?

Otóż wcale nie zamieścił tego fragmentu, niewygodnego dla niego. Oto interesujący nas fragment:

13. And whatever you ask in my name, I will grant, so that the Father may be honored in the Son.

15 If you love me, abide by my commands. (John 14:13, 15, The New Testament – A New Translation and Explanation Based on the Oldest Manuscripts, by Johannes Greber).

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

Jak poniżej zobaczymy, Towarzystwo Strażnica nie poszło tak daleko jak spirytysta J. Greber. Zamieściło w swym Nowym Testamencie (*Chrześcijańskie Pisma Greckie w Przekładzie Nowego Świata* [ang. 1950; pol. 1994]) ten werset, ale bez słowa „mnie”. On zaś odrzucił ten fragment.

Angielskie *Chrześcijańskie Pisma Greckie w Przekładzie Nowego Świata*

W roku 1950 Towarzystwo Strażnica wydało, początkowo tylko po angielsku, swój Nowy Testament pt. *Chrześcijańskie Pisma Greckie w Przekładzie Nowego Świata* (edycja polska 1994 r.).

Ani w tym przekładzie z roku 1950, ani w następnych z lat 1951-1984 (chodzi o wydania bez referencji), nie zamieszczono żadnego komentarza na temat tekstu J 14:14. To samo dotyczy nowego angielskiego przekładu z roku 2013 (*New World Translation of the Holy Scriptures* 2013, revision).

Po prostu tak jakby fragment ten istniał tylko w takiej wersji, jaką ma Towarzystwo Strażnica w swej Biblii. Również w innych publikacjach z tego czasu nie wspomniano o tym wersecie ze słowem „mnie”.

Oto tekst J 14:14 z najnowszego przekładu angielskiego Świadków Jehowy z roku 2013 (po polsku nadal brak):

If you ask anything in my name, I will do it. (John 14:14, *New World Translation of the Holy Scriptures* 2013 revision).

Era przekładów międzywierszowych Towarzystwa Strażnica

Wydaje się, że aż do roku 1969 Towarzystwo Strażnica korzystało z przekładu międzywierszowego Nowego Testamentu pt. *The Emphatic Diaglott* (patrz powyżej), który stale dodrukowywało:

„*The Emphatic Diaglott*, Benjamin Wilson, 1864, przedruk 1942” (*Prowadzenie rozmów na podstawie Pism* 2001 s. 6.).

W nim, w przypisie, było słówko „mnie” w tekście J 14:14.

Jednak w roku 1969 oraz w roku 1985 Towarzystwo Strażnica wydało swój własny przekład interlinearny grecko-angielski pt. *The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures* (1969, 1985).

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

„Komitet Przekładu Biblii Nowego Świata opracował angielskie wydanie *Pism Greckich w międzywierszowym przekładzie Królestwa*. Towarzystwo Strażnica opublikowało to dzieło w roku 1969, a potem uaktualniło je w roku 1985” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 610).

Na czym to uaktualnienie polegało?

Wiemy na przykład o tym, że w tekście Hbr 1:6 zamieniono „cześć” (ang. *worship*) dla Jezusa na „hołd” (ang. *obeisance*), który ma mniejsze znaczenie w Towarzystwie Strażnica.

A jak oddano w tym przekładzie tekst J 14:14?

Otóż w tłumaczeniu tekstu greckiego na angielski, ‘słowo w słowo’, zamieszczono słówko *me* (mnie), w obu przekładach:

14 ?? (if ever) (anything) ? ? η ? (YOU should ask) με (me) ? (in) ? (the) ? ?μ ? (name) μο υ (of me) ο ? ο (this) π ο ? ω . (I shall do.) (John 14:14, *The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures* 1969, 1985).

Jednak poza marginesem, gdzie zamieszczono oficjalny tekst z Biblii Świadków Jehowy, już tego angielskiego terminu *me* brak:

If YOU ask anything in my name, I will do it. (John 14:14, *The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures* 1969, 1985).

Dlaczego jednak Towarzystwo Strażnica wstawiło w roku 1969 w tekście greckim interesujące nas słówko, które przetłumaczyło na „mnie”?

Po pierwsze, dlatego, że oparło swoje tłumaczenie na greckim tekście, opracowanym przez dwóch biblistów (B. F. Westcott i F. J. A. Hort), którzy wydali go w roku 1881.

Po drugie, być może też dlatego, że w roku 1952 odkryto jeden z kluczowych manuskryptów, papirus P66 z II wieku, który zawiera to greckie słowo.

Gdy Towarzystwo Strażnica od roku 1948 opracowywało swój Nowy Testament (wydany w 1950 r.), to jeszcze nie był odkryty ten kluczowy papirus, choć znane były od dawna *Kodeks Watykański* i *Wulgata*, które miały interesujące nas słowo.

Czemu jednak nie zamieszczono tego słówka w Biblii Świadków Jehowy?

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

Bo w roku 1969 głosiciele tej organizacji już się nie zwracali w modlitwach do Jezusa. Odstąpiono od składania czci Chrystusowi w połowie lat 50. XX wieku.

Trzeba nadmienić, że powyższy przekład międzywierszowy Towarzystwa Strażnica z roku 1985 zamieszczony jest na oficjalnej stronie internetowej Świadków Jehowy:

<https://wol.jw.org/en/wol/binav/r1/lp-e/int/E/1985>

Angielski przekład Biblii z referencjami Towarzystwa Strażnica

W roku 1984 wydana została angielska Biblia z referencjami. Ten przekład Świadków Jehowy podaje w przypisie do tekstu J 14:14, że słowo „mnie” zawierają następujące manuskrypty biblijne: *P66*, *Kodeksy Synaicki*, *Watykański* i „*W*”, *Wulgata* oraz przekłady syryjskie „*h*” i „*p*”:

P66?BWVgSy^{h,p}, “ask me.” (New World Translation of the Holy Scriptures – With References 1984).

Niestety za tym fragmentem i działaniem nie poszła nauka Świadków Jehowy i główny tekst w ich Biblii nie zawiera nadal słowa „mnie”:

¹⁴ If YOU ask anything in my name, I will do it. (New World Translation of the Holy Scriptures – With References 1984).

Również ten przekład Biblii Towarzystwa Strażnica z roku 1984 zamieszczony jest na oficjalnej stronie internetowej Świadków Jehowy:

<https://wol.jw.org/en/wol/binav/r1/lp-e/Rbi8/E/1984>

Angielski przekład Biblii *Study Edition* Towarzystwa Strażnica

Na stronie internetowej jw.org rozpoczęto od roku 2015 publikować etapami *New World Translation of the Holy Scriptures (Study Edition)*, to znaczy komentarz do Biblii, werset po wersecie, dostępny w wersji elektronicznej i dodatkowo w aplikacji JW Library.

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

Okazuje się, że ta angielska Biblia do studium w przypisie podaje o tym, że niektóre stare manuskrypty mają słowo „mnie” w tekście J 14:14:

Other ancient manuscripts read: “ask me.” (John 14:14, New World Translation of the Holy Scriptures (Study Edition) 2015-2017).

Niestety za tym fragmentem i działaniem nie poszła nauka Świadków Jehowy i główny tekst w ich Biblii nie zawiera nadal słowa „mnie”.

Również ten przekład Biblii Towarzystwa Strażnica z roku 2015 zamieszczony jest na oficjalnej stronie internetowej Świadków Jehowy:

<https://www.jw.org/en/publications/bible/study-bible/books/john/14/>

Zakaz zwracania się do Jezusa

Tak jak pisaliśmy powyżej, Towarzystwo Strażnica w połowie lat 50. XX wieku wprowadziło zakaz zwracania się do Jezusa w modlitwie i składania Mu dziękczynienia oraz czci. Jednak jedna z publikacji, jeszcze z roku 1957, nadal pisała o „wielbieniu” Chrystusa („*Upewnijcie się o wszystkich rzeczach*” ok. 1957 [ang. 1953, 1957] cz. II, s. 114 [tekst powyżej]).

Oto kluczowe fragmenty z publikacji Świadków Jehowy, gdy już wprowadzono zakaz dotyczący Jezusa:

„Nie jest wymagane, żeby świadczone wielbienie pomazanemu Królowi (...) Jezusowi Chrystusowi nie powinno być świadczone żadne specjalne wielbienie. Nasze wielbienie należy się Jehowie Bogu” (*Strażnica* Nr 2, 1957 s. 22 [ang. 01.01 1954 s. 31]).

„Jeżeli modlitwa ma zostać wysłuchana, to musi być skierowana do właściwej osoby. Jest nią Bóg nieba i ziemi, któremu jest na imię Jehowa (...) Modlitwa skierowana do kogoś innego niż Jehowa musi więc być bezskuteczna...” (*Strażnica* Nr 12, 1957 s. 21 [ang. 15.10 1954 s. 621-622]).

„Jezus Chrystus nauczył swych naśladowców modlitwy do ‘Ojca, który jest w niebie’ (Mateusza 6:9). Nie uczył ich modlić się do niego samego (...) Dlaczego więc mielibyśmy się zwracać do kogoś drugorzędnego” (*Prawda, która prowadzi do życia wiecznego* 1970 rozdz. 17, akapit 3).

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

„Wielu wprawdzie modli się do Boga »w imieniu Jezusa«, jednak część z nich używa tego wyrażenia bez należytej oceny jego właściwego znaczenia. Wyobrażają sobie Jezusa mniej więcej w roli jakiegoś telefonisty w niebie, który po prostu przekazuje ich prośby Bogu” (*Strażnica* Rok CV [1984] Nr 1 s. 28).

„Tym samym Jezus wykluczył możliwość zwracania się do jakiejś innej osoby, (...) nawet do niego samego. (...) A zatem modlitwy do kogokolwiek lub czegokolwiek poza naszym niebiańskim Ojcem nie są przez Niego wysłuchiwane, bez względu na to, jak szczerze są zanoszone” (*Strażnica* Nr 14, 1996 s. 5).

„A zatem chociaż Jezus dysponuje wielką mocą i ma boską naturę, Biblia nie przedstawia go jako istoty, której powinniśmy oddawać cześć” (*Przebudźcie się!* Nr 2, 2006 s. 29).

„Jezus służy w charakterze współczującego Orędownika (...) Nie oznacza to, że powinniśmy się modlić do Jezusa ani że on niejako przekazuje dalej nasze prośby” (*Przebudźcie się!* listopad 2010 s. 21).

„**Czy chrześcijanie powinni modlić się do Jezusa Chrystusa?** Nie. (...) A zatem pierwsi chrześcijanie modlili się do Boga, nie do Jezusa (Dzieje 4:24, 30; Kol. 1:3)” (*Strażnica* 15.06 2015 s. 32).

Czy Świadkowie Jehowy ciągle będą tak nauczać?

Czy zauważą w końcu tekst J 14:14 ze słowami „O cokolwiek prosić mnie będziecie”?

A może dostrzegą ten oto fragment z własnej Biblii, który mówi o „czci” dla Baranka:

„I usłyszałem, jak każde stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich jest, mówiło: »Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i szacunek, i chwała, i potęga na wieki wieków«. A cztery żywe stworzenia mówiły: »Amen!«, starsi zaś upadli i oddali cześć” (Ap 5:13-14, *Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata* 1997).

Najważniejsze polskie przekłady Biblii zawierające frazę „prosić mnie będziecie”

Dziś większość polskich Biblii, szczególnie katolickich, zawiera słowo „mnie” w tekście J 14:14, i to takie, które przytaczają często publikacje Świadków Jehowy. Dotyczy to takich oto przekładów:

Biblia Tysiąclecia

Biblia Poznańskiej

Biblia Lubelskiej

Komentarz KUL do Ewangelii wg św. Jana

NT ks. Kowalskiego

NT ks. Dąbrowskiego

NT ks. Dąbrowskiego z Wulgaty

NT ks. Wujka

Pismo Świętego Nowego Testamentu i Psalm, przekład ekumeniczny z języków oryginalnych

Grecko-polski Nowy Testament wydanie interlinearne z kodami gramatycznymi tłum. ks. prof. dr hab. R. Popowski SDB, dr M. Wojciechowski, Warszawa 1993

Cztery Ewangelie, ks. W. Szczepański T. J., Kraków 1917.

Jednym z wyjątków, jeśli chodzi o przekłady katolickie, który nie posiada słowa „mnie” w tekście J 14:14, jest Nowy Testament bp. K. Romaniuka. Jednak nie jest on wrogiem tego słowa. Dlaczego tak uważamy?

Otóż dlatego, że biskup ten nie neguje zasadności zwracania się do Jezusa i Jego Bóstwa, w które wierzy jako chrześcijanin i katolik (patrz np. J 1:18 – „Jednorodzony Syn, który jest Bogiem”), a jedynie ten fragment przełożył inaczej niż inni bibliści katolicki i protestanccy.

Oddał go następująco: „Uczynię wam wszystko, o co tylko poprosicie w moje imię” (J 14:14, wyd. IV, 1989).

Ale to nie wszystko. Bp K. Romaniuk nie jest przeciwnikiem tekstu takiego, jaki ma *Biblia Tysiąclecia* z innego też powodu. Jakiego?

Takiego, że sam jest członkiem trzyosobowej *Redakcji Naukowej* tego przekładu i na dodatek jest przewodniczącym nad całym Nowym Testamentem w tej Biblii oraz tłumaczem dwóch ksiąg (patrz strony wstępne w *Biblii Tysiąclecia*, wydania I-V).

To też potwierdza, że nie jest on wrogiem tekstu J 14:14 z *Biblii Tysiąclecia*.

„O cokolwiek prosić mnie będziecie” (J 14:14, BT)

Prócz tego bp K. Romaniuk jest współautorem jednego ze znanych komentarzy do Nowego Testamentu, który oparty jest na tekście *Biblii Tysiąclecia (Komentarz praktyczny do Nowego Testamentu* o. A. Jankowski, ks. K. Romaniuk, ks. L. Stachowiak, Poznań-Warszawa, t. 1, 1999).

Tu znów widać, że nie jest on przeciwnikiem tekstu J 14:14 z *Biblii Tysiąclecia*, która zawiera słowo „mnie”.

Widzimy zatem, że nawet jeśli któryś katolicki przekład Biblii (np. Biblia Paulistów) nie posiada słowa „mnie” w tekście J 14:14, to nie burzy to zwyczaju modlitewnego zwracania się do Jezusa, bo robimy to na podstawie innych wymienionych i nie wymienionych tu tekstów biblijnych.

Author: Włodzimierz Bednarski

<http://bednarski.apologetyka.info/trojca-swiete/bostwo-jezusa-chrystusa/o-cokolwiek-prosic-mnie-bedziecie-j-1414-bt>